

λεγόμενον εἰς τοῦ Περούτζη τὸν ποταμὸν, πλήσιας εἰς τὴν Κοκολεντοῦ καὶ τοῦ Ἀντώνι
τοῦ Ἀρβανίτ(η), περιβολιασμ(έναις), τρητεμ(έναις), καὶ λεύθεραις κατὰ πῶς εὐρίσκονται.
Λοιπὸν ὁ ῥηθεὶς Γεώργ(ιος) θέλει κατὰ τῆς ὥρας καὶ δίδει καὶ παραδίδει καὶ πούλῃ
τοῦ εἰρημ(ένου) Βασίλ(ει) τοῦ γαμπροῦ του καὶ τῆς ἀδελφῆς του τὸ μερδικόν του καὶ 10
ἄλλα του τὰ δι|καιώματα δια δουκ(άτα) κορέντ(ε) (νούμερο) 8, ηγουν ὀκτῶ, πρὸς 273 f.(ie)^r
σολ(δία) τὸ καθῆν, μετὸ χαράτζῃν τοῖς ἄσπρα ἀργυρὰ 5. Τὰ ὁποῖα δουκ(άτα), τὰ ὀκτῶ
κράζεται ὁ ῥηθεὶς Γεώργ(ιος) κωτέντος, πληρωμ(ένος) καὶ ἀπὸ πληρωμ(ένος). Τώρα
ὁ δια πᾶσα καλλὴν καθαρῶτητα καὶ συγουρητὰ δίδει ὁ ῥηθεὶς Γεώργ(ιος) κατὰ τῆς
ὥρας τοῦ εἰρημ(ένου) Βασίλ(ει) καὶ τῶν διαδόχων του παντίαν ἐξουσίαν εἰς τῆς παρόν(τες) 15
ποταμοῖδες, νὰ εἶναι κύριοι, νικοκυραῖοι, νὰ τῆς ἔχουσ(ιν) τῆς ἐξουσίας των, πούλῃσου,
χαρίσουν καὶ τὰ ἐξῆς, δίδοντας καὶ πληρόνωντας πάντ(α) τὸ ἄνωθ(εν) χαράτζῃ καὶ
κείνον, ὅπου εἶναι κρατιμ(ένος). Ἡ δὲ καὶ πολάκις δια κανέναν καιρὸν νὰ ἦθελ(εν)
σικωθεῖ τινὰς νὰ κοντραδῇ καὶ νὰ πυράξῃ τοῖς εἰρημ(ένοις) ἀγωραστιάδαις, ὁμπλη-
γάρεται ὁ ῥηθεὶς πούλητῆς καὶ τὰ καλὰ του, ὅπου (καὶ) ἂν εθέλασιν εὐρεθεῖ, στεκώ- 20
μ(ενα) σαλευώμ(ενα), κινητά τε (καὶ) ἄκίνητα, νὰ πηλογοῦνται, νὰ μαντινιέρου, νὰ σατζῃ-
φάρουν τοῖς εἰρημ(ένοις) ἀγωραστιάδαις εἰς πᾶσσα ἐναντίον (καὶ) ζημίαν, ὅπου τοῖς ἦθε-
λ(εν) ἀκαδέρει. Ἡ δὲ ἡ παροῦσα τοῖς γραφῇ θέλουσι τὰ παρόντ(α) μέρει, νὰ εἶναι
ἰσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν (ὑπέρπυρα) 25, τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντ(ίας) καὶ τὰ ἡμυσι
τῆς μερίδος, ὅπου στέργει, καὶ τὰ ἐξῆς. Παρακαλλοῦσιν (καὶ) ἀξιοπίστοις μαρτ(ύροις), 25
παπ(ὰ) κὺρ Φραντζέσκον Μπαγοῦζῃ, κὺρ Μαθίος τοῦ παπ(ὰ) Θεοδωρῇ, ἀπὸ τὸν
Κέφαλον, καὶ τὸν Γεώργ(ιον) τοῦ Στελιανοῦ Τουντούναβη.

63

13 Μαρτίου 1541

Εὐγαλμ(ένη).

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. , αφμα', μηνὶ Μαρ-
τίῳ ιγ'. Εἰς τὸν Μπαρμπακὰ, εἰς τὸ σπít(ι) τῆς κερα Φλουρέντζας τοῦ Σκόρτζου,
δυνατὴν καὶ ἀκατάλητον καὶ βευαιωμένην πούλησίαν θέλει καὶ κάμνη κατὰ τῆς ὥρας
ἡ Ἀνέζα τοῦ Τρουμπέτ(α), ἡ συμβία τοῦ Νικολ(άου) τοῦ Κουλίπαπα, μετὸ θέλημαν 5
τοῦ υἱοῦ τῆς τοῦ Πέρου καὶ τοῦ Ἰω(άννη), ἡγου πρὸς τὴν ἀνυψίαν τῆς τ(ήν) Μαρίαν
τοῦ Κραύγα καὶ τοῦ ἀνδρός τῆς τοῦ Κυριακοῦ Μυριόκαλου τοῦ Λαζέου, τοῦ καραβο-
κυροῦ, (καὶ) εἰς τοῖς διαδόχοις αὐτῶν, ξεκαθαρίζοντας εἰς ἓνα κωμάτην περιβόλ(ην)
ποτιστικόν, ὅπου ἔχει ἀγωραστὸν ἀπὸ τῆς εἰρημένης Μαρί(ας) τὴν (μητέρα), εἰς τόπον
λεγόμενον Ποταμία, πλησίον τῆς λεγομ(ένης) Μαρίας καὶ τῆς Σταβρακοπούλας, ὁ δια 10

63 ¹ Ἡ λέξις αὕτη ἐγγράφη μεταγενεστέρως.

πρέζιον καὶ καλλὴν πούλησίαν εἰς δουκ(άτα) κορέντ(ε) (νούμερο) 4, ἡγ(ουν) τέσερα, πρὸς 273 σολ(δία) τὸ καθῆν, καὶ με τέλος σολ(δία) 3. Τὰ ὅποια δουκ(άτα) τὰ 4 κρᾶ- ζεται κατὰ τῆς ὥρας ἡ ἀνωθ(εν) πούλητρα κωτέντ(α), εὐχαριστημ(ένη) καὶ ἀπὸ πλη- ρωμένη ἀπὸ τὴν εἰρημ(ένην) Μαρίαν καὶ ἀπὸ τὸν ἄνδραν τῆς τὸν καραβοκύριν. Τώρα
 15 ὁ δια πᾶσσα καλὴν καθαρώτητα δίδει τῶν αὐτῶν ἀγοραστάδων παντίαν ἐξουσίαν εἰς τὸ παρὸν περιβόλ(ην), νὰ τὸ ἔχουσιν κατὰ πῶς εὐρίσκειτ(αι) με ὀλίγα δεντρούτζηκα, μετο τέλος τ(ου), μετὸ νερόν τ(ου) καὶ μετὰ πασσῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, νὰ τὸ γαλδέρουσι παντελῶς, αἰωνίως καὶ ἀκεραίως, καὶ νὰ τὸ ἔχουσ(ιν) τῆς ἐξουσίας των αὐτοὶ καὶ οἱ κληρονόμοι των, πούλησου, χαρίσουν καὶ τὰ ἐξῆς, δίδοντας τὸ παρὸν τέλος. Ἡ δὲ
 20 καὶ πολλάκις δια κανέναν καιρὸν νὰ ἡθελ(εν) σικωθεῖ τινὰς νὰ τοῖς διασίση, ὀμπληγάρεται αὐτῇ ἡ πούλητρα καὶ τὰ καλλὰ τῆς, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκονται, στεκώμ(ενα) σαλευώ- μ(ενα), κινητὰ τε καὶ ἀκίνητα, νὰ μαντινιέρουν, νὰπηλογοῦνται, νὰ σατζηφάρουν τοῖς ἀνωθ(εν) ἀγοραστάδαις εἰς πᾶσσα ἐναντίον καὶ ζημίαν, ὅποῦ τος ἡθελ(εν) ἀκαδέρει.
 25 Καὶ ἡ παροῦσα τος γραφῇ καὶ πούλησία, θέλουσ(ιν) τὰ παρόντ(α) μέρει, νὰ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν (ὑπέρπυρα) 25, τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντίας καὶ τὰ ἡμυσι τῆς μερίδος, ὅποῦ στέργει, καὶ τὰ ἐξῆς. Παρακαλοῦσι καὶ ἀξιοπίστοις μαρτ(ύροις), μαῖστρο Μαθίω Ντακορώνια, μαῖστρο [[μιχ]] Γεώργ(ιος) Κουτζουρώπουλ(ος).—

64

13 Μαρτίου 1541

f.<(ie)>v + Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θε(ο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. λαφμα', μηνὶ Μαρτίῳ
 ιγ'. Εἰς τὸ Μέσα Κάστρον τῆς Ναξι(ας), εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ σερ Μπατέστου Ντε
 Μαρί, αἰωνίαν, ἀκεραίαν καὶ παντοτινὴν κουντουβερνίαν, ἐμπιστεμ(έν)ην καὶ καλλὴν,
 | μυσιάρικην | θέλουν καὶ κάμνουν κατὰ τῆς ὥρας τὰ παρόντ(α) μέρει. Ἀρχίζοντας
 5 καὶ πρῶτον ἡ κερα Ρήνη, θυγατέρα τοῦ ποταὶ Ἰω(άννη) τοῦ Δημητράκι μετὸν ἀδελ-
 φόν τῆς τὸν Δημήτρ(ιον), θεληματικὸς καὶ τοῦ συμβίου τῆς τοῦ σερ Μπατέστου,
 ὁμοίως καὶ δεῦτερον ὁ ἐξαδελφός των ὁ Γεώργ(ιος) τοῦ Νικολ(άου) τοῦ Δημητράκι,
 ξεκαθαρίζοντας εἰς ἓνα κωμάτην ἀμπέλ(ην) (καὶ) χωράφιν, ὅποῦ ἔχουσιν ἀπὸ γονι-
 κόν τος ἡ κερα Ρίνη ἀντάμα μετὸν ἀδελφόν τῆς, εἰς τόπον λεγόμενον εἰς τὸν Μπύρ-
 10 γ(ον) του Ντε Μαρί, πλησίον τοῦ αγίου Μερκουρίου, καὶ τοῦ Νικολ(άου) τοῦ Φέουδου
 καὶ τοῦ Νικολ(άου) τοῦ Δημητράκι τοῦ μπάρμπα τονε [[καὶ παρα]]. Τὸ ὅπιον πράμα
 τὸ παραδίδουσ(ιν) κατὰ τῆς ὥρας τοῦ εἰρημένου Γεωργίου τοῦ ἐξαδέλφου των ὁ διὰ
 μυσιάρικον παντοτινόν, ἡγου ἦν περπέτουω, μετοῖς πάτοις καὶ ταῖς κοντετζιόνες
 ταῖς ὑποκάτωθ(εν) γεγραμμέν(αις), λέγωντας τὸ παρὸν πράμα ὑπόσχεται ὁ Γεώρ-
 15 γ(ιος) νὰ τὸ κυβερνᾷ, νὰ τὸ ἀναστίνῃ, νὰ τὸ καλλιεργᾷ νικοκυράτα (καὶ) ἀρεσκόμε(ενα),
 ὥσσάν πᾶσα καλλὸν νικοκύριν (καὶ) γεωργόν, ἔτεις τ(ὴν) γῆν, τὸ ἀμπέλ(ην) (καὶ) τὰ

